

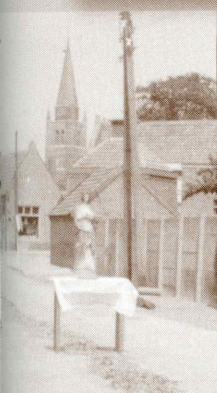
Eerste-steenlegging op 19 juni 1955 door deken van Omloo bij de St. Gerarduskerk in Eind, hierbij geassisteerd door metselaar Baer Feijen. De steen is van de hand van Charles Eijck. De dame rechts met vlag is Marieke Stienen-Bongers.



Ereboog ter gelegenheid van de eerste H. Mis van Jan Haenen, in Boeket.

Genootschap van de H.H. Lambertus en Antonius

In 1956 werd in de gemeente door pastoor Kessels van Nederweert en pastoor Arts van Ospel een genootschap opgericht tot bevordering van priesterroepingen. De naam wees op de bijzondere band van Nederweert met deze heiligen: Sint Lambertus, martelaar, bisschop van Maastricht en Sint Antonius, Martelaar van Gorcum en "jongen van het Nederweertse land, die eenmaal in onze kerk bad, in onze winkels boodschappen deed, nu onze voorspreker bij God." Aldus de beide pastoors in het bijvoegsel van het Weekblad van Nederweert en Omstreken van 6 oktober 1956. Zij vervolgen: "(...) we hopen, dat alle parochianen lid zullen worden. De lasten, die de leden op zich nemen zijn slechts zeer licht: geregeld terugkerende korte aanroepingen en een jaarlijks geldelijk offertje naar draagkracht." In 1956 waren toen nog vijftig priesters in beide parochies, zij schrijven allen een aanbevelingsbrief in het bijvoegsel. Tot het midden der zestiger jaren was het vrij gebruikelijk dat er rond Pasen wel een of meerdere "neomisten" waren: jongemannen, zo pas door de bisschop tot priester gewijd, die voor het eerst in hun parochiekerk de H. Mis opdra-gen. Mgr. Kreijlmans (overleden in 1951) behoorde tot de bekendste geestelijken van Nederweert in die tijd. Burgemeester Kreijlmans had drie priesterzonen. Zij woonden op de "Hogeweg" of "Het Straatje", nu Mgr. Kreijlmansstraat genoemd.



Rustaltaar op Staat, ter hoogte van de kapel. De straat is nog een toonbeeld van rust, maar heiligenbeeld en tinnen bord staan al klaar op een tafeltje, in afwachting van processie en losse centen.

Kindsheidoptocht in Ospel: we zien hier Tineke van Deursen, Lies Vossen en Annie Slaats. De kindsheid was de benaming voor het pauselijk genootschap van de Heilige Kindsheid, waarbij kinderen tot hun twaalfde jaar werden ingeschreven. Het doel was om door gebeden en giften bij te dragen tot de kerstening van de jeugd in het niet-Christelijke deel van de wereld. Het jeugdblad "De Kleine Apostel" wilde bij de kinderen een breed missionair bewustzijn opwekken.